

Arrest

nr. 350 039 van 8 juli 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. KAYIMBA KISENGA
Auguste Reyerslaan 106
1030 BRUSSEL

tegen:

de burgemeester van de gemeente LEBBEKE.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Beninse nationaliteit te zijn, op 24 december 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Lebbeke van 19 november 2025 tot niet inoverwegingneming van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (bijlage 2).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat P. KAYIMBA KISENGA verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 31 oktober 2025 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Lebbeke trof op 19 november 2025 een beslissing tot niet inoverwegingneming van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de vreemdelingenwet (bijlage 2). Verzoekster werd hiervan op 24 november 2025 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

BESLISSING TOT NIET INOVERWEGINGNEMING

van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

*De genaamde / de persoon die verklaart te heten B.(...) B.(...) N.(...) (naam en voornaam), van Beninse nationaliteit,
geboren te (...) (Benin), op (in) (...)
heeft zich op 31-10-2025 bij het gemeentebestuur aangemeld om met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.
Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres:
(...)
Uit de controle op 17-11-2025 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont.
Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat de kosten van het geding niet ten laste van verzoekster kunnen gelegd worden.

2.2. Artikel 39/81, tweede lid van de vreemdelingenwet schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen: *"De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen."*

2.3. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verwerende partij op 12 januari 2026 in kennis werd gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota met opmerkingen in te dienen.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat de verwerende partij heeft nagelaten om het administratief dossier neer te leggen en dat er eveneens geen nota met opmerkingen werd ingediend. De verwerende partij is ook niet ter terechtzitting verschenen.

2.5. Artikel 39/59, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat, indien de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, de door verzoekster vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een tweede middel voert verzoekster onder andere de schending aan van artikel 26/2/1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster formuleert haar grief als volgt:

"(...)

Il ressort dès lors clairement que la décision ne repose pas sur une absence de résidence sur le territoire communal mais sur une précision formelle manquante dans l'adresse, non reprise dans la motivation écrite.

*Attendu pourtant que l'article 26/2/1, §1er, de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 vise exclusivement l'hypothèse où : « il résulte du contrôle de résidence que l'étranger **ne réside pas sur le territoire de la commune** ».*

Que cette disposition concerne donc les personnes qui n'habitent pas la commune et non celles qui y résident effectivement mais dont l'adresse comporte une imprécision purement matérielle.

Qu'en l'espèce : la requérante habite effectivement la commune de Lebbeke ; elle a été trouvée à son domicile par l'agent de quartier ; l'immeuble porte le numéro 2, clairement identifiable ; la mention « /0101 » correspond exclusivement à une unité privative interne / boîte aux lettres.

Il en résulte que, l'assimilation d'une imprécision de boîte aux lettres à une absence de résidence sur le territoire communal constitue une erreur manifeste d'interprétation de l'article 26/2/1 précité.

Attendu qu'en outre, le principe de minutie, composante essentielle des principes de bonne administration, impose à l'autorité de procéder à un examen sérieux, complet et attentif de la situation ; de vérifier les faits de manière concrète et circonstanciée ; de ne pas se fonder sur des présomptions hâtives ou purement formelles.

Qu'en l'espèce, l'administration n'a pas vérifié si l'omission de « /0101 » empêchait réellement l'identification du domicile ; n'a pas tenu compte du fait que la requérante avait été localisée et rencontrée à l'adresse déclarée ; n'a pas pris en considération les nombreuses correspondances officielles (administrations publiques, employeurs, organismes sociaux) adressées à la requérante à ROSSEVAALSTRAAT 2, 9280

LEBBEKE, sans difficulté de distribution ; n'a formulé aucune demande de clarification ou de complément, pourtant simple et proportionnée.

(...)

Attendu que la non-prise-en-considération est une mesure aux effets particulièrement lourds (perte immédiate du séjour régulier) ; qui doit être interprétée restrictivement.

(...)"

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekster bewijs van de post die is ontvangen op het adres zoals vermeld in haar verblijfsaanvraag (Verzoekschrift, bijlage 3).

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

3.3. Het door verzoekster geschonden geachte artikel 26/2/1 van het vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

"§ 1. De vreemdeling die een verblijfsaanvraag indient bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats, op basis van de artikelen 9bis en 10bis, van de wet, overlegt de volgende documenten om deze aanvraag te staven:

1° een identiteitsdocument of het bewijs dat hij vrijgesteld is van het overleggen van een dergelijk document;

2° de bewijsdocumenten die betrekking hebben op de buitengewone omstandigheden, bedoeld in artikel 9bis, van de wet;

3° de documenten die aantonen dat hij voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

In afwijking van het eerste lid overlegt de vreemdeling die een aanvraag indient op basis van artikel 10bis, § 3, van de wet, de bewijsdocumenten die betrekking hebben op de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden ten laatste binnen de vier maanden na de indiening van zijn aanvraag.

§ 2. Indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag alle vereiste documenten overlegt, stuurt de burgemeester of zijn gemachtigde een kopie van de aanvraag naar de gemachtigde van de Minister, zodat de laatstgenoemde persoon de ontvankelijkheid ervan kan verifiëren, voor zover uit de controle van het verblijf waartoe de burgemeester of zijn gemachtigde laat overgaan blijkt dat de vreemdeling effectief op het grondgebied van de gemeente verblijft.

Indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag echter niet alle vereiste documenten overlegt, of indien uit de controle van de verblijfplaats bedoeld in het 1e lid blijkt dat de vreemdeling niet op het grondgebied van de gemeente verblijft, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging en betekent deze beslissing aan de vreemdeling, door middel van een document conform het model in de bijlage 41ter. Een kopie van dit document wordt onmiddellijk aan de Minister of zijn gemachtigde bezorgd.

(...)" (eigen onderlijning)

3.4. Verzoekster betoogt in haar middel in wezen dat "de controle van de verblijfplaats" zoals bedoeld in voormeld artikel van het vreemdelingenbesluit niet op een deugdelijke manier gebeurde en dat zij wel degelijk op het vermelde adres en op het grondgebied van de gemeente Lebbeke verblijft. De beslissing is volgens haar louter gebaseerd op een kleine onduidelijkheid in het adres, terwijl zij wel degelijk allerhande briefwisseling ontvangt op dat adres (Verzoekschrift, bijlage 3).

3.5. In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de verblijfplaats van verzoekster enkel het volgende gesteld:

"Uit de controle op 17-11-2025 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont."

3.6. Aangezien de verwerende partij geen administratief dossier heeft neergelegd, kan niet worden nagegaan of er op 17 november 2025 een adrescontrole heeft plaatsgevonden en in welke omstandigheden dit onderzoek werd gevoerd.

Zoals hierboven reeds aangehaald, bepaalt artikel 39/59, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet dat, indien de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, de door verzoekster vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3.7. Verzoekster meent dat het van weinig zorgvuldigheid getuigt dat om een beslissing tot niet inoverwegingneming van een humanitaire regularisatieaanvraag te treffen, die verregaande gevolgen kan hebben, op basis van een onduidelijkheid over het busnummer van het appartement. Omdat niet kan worden nagegaan of er op 17 november 2025 een adrescontrole plaatsvond en niet kan worden beoordeeld in welke

omstandigheden dit gebeurde, dient verzoekster te worden bijgetreden waar zij stelt dat niet deugdelijk werd onderzocht of zij al dan niet op het grondgebied van de gemeente Lebbeke verblijft, zoals bedoeld in artikel 26/2/1 van het vreemdelingenbesluit.

Er werd een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 26/2/1 van het vreemdelingenbesluit aannemelijk gemaakt. Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond. Het eerste middel behoeft thans geen bespreking nu dit niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Lebbeke van 19 november 2025 tot niet inoverwegingneming van een aanvraag in het kader van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (bijlage 2) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN